

Bidstond 1 Korintiërs 5: 1-8

Een vorige keer hebben we gezien dat er in de gemeente van Korinte behoorlijk wat aan de hand is. Er was partijschap, mensen liepen achter hun favoriete voorganger aan. En er waren mensen in de gemeente die zich als 'koningen' gedroegen. Paulus omschrijft hen als 'opgeblazen'(4:6).

Maar nu gaat Paulus nog iets anders aan de orde stellen. Het blijkt dat iemand in de gemeente samenleeft met z'n stiefmoeder. Iets dergelijks was zelfs in de Romeinse wetgeving, met niet zo'n hoogstaande seksuele moraal, ongeoorloofd en in de gemeente van Korinthe wordt daar maar zo ruimte aan gegeven. Daar achter gaat een verkeerd begrip van christelijke vrijheid schuil. Christelijke vrijheid wil niet zeggen dat je maar raak kunt leven op een manier dat zelfs de buitenwereld er schande van spreekt.

De Korintiërs bleven maar pochen op hun gemeente. Er was geen spoor van verdriet of verslagenheid over het feit dat er in de gemeente iets voorkwam dat zo in strijd was met Gods goede geboden (5:2).

Een gemeente van Christus moet altijd oppassen dat ze haar deuren niet sluit voor mensen die erin horen. Maar ze moet er ook voor oppassen dat ze ruimte geeft aan mensen of praktijken die in de gemeente van Christus niet thuis horen. En daar was nu in Korinte nu wel sprake van.

Paulus stelt zich voor hoe het zou zijn als hij samen met de gemeente van Korinte een vergadering zou houden. In zo'n geval zou hij deze man in de naam van de Here Jezus uitleveren aan de satan, dat wil zeggen buiten de gemeente plaatsen.

Het gevolg daarvan zal zijn, dat het leven van die man een puinhoop wordt. Want wanneer de zonde en de satan vrij spel krijgen in je leven, gaat je leven aftakelen.

Dat zal met die man gebeuren.

Maar dan moeten we dat wel goed begrijpen. Het is niet Paulus' bedoeling dat deze man te gronde gaat. Zijn bedoeling is dat de man tot inkeer komt en zich bekeert, zodat zijn geest behouden wordt in de dag van de Heer.

Dat is goed om te realiseren als we in de gemeente nadenken over tuchtmaatregelen. Het doel moet altijd zijn: het welzijn van de persoon die het aangaat. Ik heb misschien al wel eens vaker verteld dat ons woordje tucht verwant is aan het Duitse woord 'ziehen', wat trekken betekent. Een tuchtmaatregel moet altijd ten doel hebben dat iemand weer naar de gemeenschap met Christus en de

gemeente wordt getrokken. Zelfs als je iemand uitsluit.

Ook de Here Jezus geeft in Matt. 18 instructies hoe om te gaan met mensen die in zonden leven. Het uitgangspunt is daarbij altijd dat er zo min mogelijk mensen bij betrokken raken. Hoe kleiner je het houdt, hoe makkelijker de weg naar herstel. Hoe meer mensen erin betrokken worden, hoe moeilijker.

Als iemand zondigt, bespreek het dan eerst onder vier ogen. Als de persoon niet luistert, neem dan een of twee anderen mee, als hij dan nog niet luistert ga dan naar de gemeente en als hij naar de gemeente niet luistert dan zij hij u als de heiden en de tollenaar. Dat wil zeggen dat je hem als een ongelovige moet beschouwen.

Maar iemand als ongelovige beschouwen wil niet zeggen dat je hem of haar afschrijft, maar dat je hem of haar ziet als iemand die bekering nodig heeft. Iemand waar je weer heen moet met het Evangelie. Een broeder in de gemeente mag je als gelovige beschouwen, ook als hij gezondigd heeft. Maar iemand die, omdat hij volhardt in z'n gedrag, moet worden uitgesloten kan niet langer als gelovige worden gezien. Dat kan nodig zijn, als uiterste middel, maar dan niet om iemand van je af te stoten, maar om iemand weer op Christus te wijzen. Vermoedelijk is dat ook met de man gebeurd die met z'n stiefmoeder leefde. Want in 2 Korintiërs 2:6 ev. schrijft Paulus het volgende over iemand in Korinte en veel uitleggers menen dat dit vers gaat over dezelfde man die in Paulus' 1^e brief zo ernstig wordt vermaand:

Voor zo iemand is het reeds genoeg, dat het merendeel van u hem berispt heeft, zodat gij nu integendeel hem vergiffenis moet schenken en hem vertroosten, opdat hij niet door overmatige droefheid overstelpt worde. Daarom spoor ik u aan te besluiten hem liefde te betonen.....

Iemand definitief afschrijven past niet bij het karakter van de gemeente van Christus, omdat het niet bij Christus zelf past! Zelfs als iemand moet worden buitengesloten is de opzet dat hij tot bekering komt en behouden wordt.

Op die manier hadden de Korintiërs met de man moeten omgaan, maar in plaats daarvan hebben zij de man volop de ruimte gegeven. En dan wel pochen dat ze zo'n geweldige gemeente zijn. Die roem deugt niet. Hier klopt helemaal niets van. Die roem is misplaatst. Een klein stukje zuurdeeg maakt immers het hele deeg zuur.

Want dat is wat er met een gemeente gebeurt die zulke praktijken toestaat. De voortreffelijkheid van de gemeente wordt aangetast. Een stukje gist doortrekt de hele klomp deeg. Waar je het kwaad laat zitten, gaat het werken als een

besmettingshaard. Het gaat verder vreten en alles aantasten. Dat geldt zowel voor je persoonlijke leven als voor het gemeentelven. Een zonde blijft nooit geïsoleerd, maar zal altijd de rest van je leven of van het gemeentelven doortrekken.

Daarom is er maar één remedie. Doe het oude zuurdeeg weg, opdat de gemeente een vers deeg mag zijn.

Want zo kijkt God wel naar zijn gemeente! Wij zijn ongezuurd!

Met andere woorden: wie een christen wordt en de Here Jezus met z'n hele hart aanvaardt, heeft een fundamentele verandering ondergaan. Voordat je in Hem gelooft, ben je in Gods ogen iemand die door zonde van Hem gescheiden leeft. Maar wie Christus aanvaardt is een nieuwe schepping geworden, ongezuurd.

Het is zoals een voetballer die van club verandert. Als iemand van Ajax naar Barcelona gaat dan zal hij bij de volgende wedstrijd tussen die ploegen het shirt van z'n nieuwe club dragen. Voorheen zou hij er alles aan doen om voor Ajax te scoren en nu zal hij voor Barcelona proberen te scoren. Hij is overgegaan van de ene naar de andere club. En daar is een flinke som geld voor neergeteld.

Zo is een gelovige overgegaan van de duisternis naar het licht. Hij hoort nu bij de andere partij. Maar wat in Korinte is gebeurd is ongehoord. Ze dragen het shirt van Christus, maar zijn toch gaan meespelen met de tegenstander. En dat kan Paulus niet begrijpen. Er is toch ook voor jullie transfer een flinke prijs betaald. Want het paaslam is geslacht! Zo als Israël zijn bevrijding ontving dankzij het slachten van het paaslam en het bloed aan de deurposten zo mogen gelovigen in Christus hun bevrijding vieren omdat hun Paaslam Jezus Christus is geslacht.

Wij zijn ongezuurd en dat hebben we niet aan onszelf te danken, maar aan het Paaslam. Hij betaalde de prijs. We zijn overgegaan van het team van de tegenstander naar het team van Christus. We behoren Hem toe met heel ons leven! En Paulus roept de Korintiërs op om dat zichtbaar te maken in de manier waarop je met elkaar omgaat in de gemeente, zodat de naam van onze Heiland geprezen zal worden in de gemeente en daarbuiten.

AMEN